

Изложби

Дваесет години дружење

(Кон ретроспективната изложба на Симон Узуновски во Музејот на град Скопје)

Оние што се занимаваат аналитичко проследување на ликовната уметноста, во потрагата по средства кои ќе им помогнат во средувањето на „ентропијата“ на нејзините појавни форми не случајно често посегнуваат по одредницата „генерациска припадност“. Имено споменатиот принцип на групирање на нештата не ретко открива и една сосема нова дотогаш непрочитана димензија на творештвото на некој уметник, ако поради ништо друго тогаш затоа што и творците - наспроти уврежената флоскула за уметник-осаменик кој е аскетски посветен на своето дело - се луѓе од крв и од месо кои својот реален живот го живеат во некакво конкретно социјално милје

(кое, нели, меѓу другото, е и генерациски омеѓено). А токму таа „генерациска“ димензија, се чини, особено добро му прилега на Симон Узуновски кој, со изложбата во Музејот на град Скопје,

деновие ги одбележува 20-те години присатност на скопската ликовна сцена. За неупатените да кажеме дека станува збор уметник кој баш преку интензивното дружење со околината на своето творештво автоматски му додавал и една димензија на блискост и препознатливост за поголем број луѓе. Впрочем, не случајно, во изминативе 20 години Узуновски своите најпродуктивни фази ги покажа во времето на кусо-

трајниот прогут на скопската концептуална сцена во втората половина на седумдесетите и во почетокот на осумдесетите, сцена која го имаше и тој белег да функционира низ колективни акции не само на уметниците туку и на нивните пријатели и познаници творејќи некој вид жив и весел уметнички кермез. Во таа смисл, би рекле, токму припадниците на генерацијата која учествуваше во овие творечки веселби (на Филозовскиот факултет, во Галеријата на тогашниот Дом на младите, како и по некои други познати и посетени простори низ Скопје) највеќе ќе се израдува при средбата со пресекот на сето она што Узуновски го има работено досега а што опфаќа широк дијапазон на ликовни дискурси, од концептуална скулптура и перформанс, преку апстрактните масла, до реалистички изведени ведути на старо Скопје. □

Н. Ј.

Исправка

Поради печатна грешка во бројот 209 на ПУЛС под текстот Роман на распаѓање авторот Иван Додовски е потпишан како Додевски. Му се извикуваме на господинот Додовски и на читателите.

Редакцијата